

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010164
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613010164.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Evy Kyselovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. októbra 2015 v Žiline, o odvolaní obžalovanej K. I. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/69/2013 zo dňa 19.6.2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/69/2013 zo dňa 19.6.2015 **z r u š u j e** .

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanú K. I., nar. XX.X.XXXX v E. F., trvale bytom V. XXX, okres E. F.,

podľa § 285 písm. f) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Pv 133/13 z 22.5.2013, pre skutok, ktorého sa dopustila tak, že:

hoci bola právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, sp.zn. 4P/45/2010 zo dňa 25.2.2010 zaviazaná platiť mesačné výživné na svojho syna F. (nar. XX.X.XXXX) po 66,- Eur vždy do 15. dňa v mesiaci a do rúk jeho otca F. I., trvale bytom E. X. XX, okres E. F., od marca 2012 doposiaľ, okrem mesiacov apríl, máj, jún, júl, september 2012, kedy výživné uhradila a mája 2013, kedy zaslala 200,- Eur, si vyživovaciu povinnosť neplnila, hoci v tom čase mala príjem a dostatok prostriedkov na platenie výživného, pričom za uvedené obdobie dlhuje na výživnom 460,- Eur,

v znení skutku tak, ako bol ustálený v rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/6/2013 zo dňa 19.6.2015,

právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.,

pretože trestnosť činu zanikla (§ 86 písm. a/ Tr. zák.).

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uznal obžalovanú K. I. vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

hoci bola právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 4P/45/2010 zo dňa 25.2.2010 zaviazaná platiť mesačné výživné na svojho syna F., nar. XX.X.XXXX, po 66,- Eur vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk jeho otca F. I., trvale bytom E. X. XX, okres E. F., od marca 2012 do 19.6.2015, okrem období, keď zaplatila v apríli, v máji, v júni, v júli, v septembri 2012 po 66,- Eur, v máji 2013 200,- Eur, v júni 2013 260,- Eur, v júli 2013 66,- Eur, v marci 2014 150,- Eur, v apríli 2014 66,- Eur, v auguste 2014 66,- Eur, v septembri 2014 66,- Eur, v januári až v máji 2015 po 66,- Eur si vyživovaciu povinnosť neplnila, hoci má peňažný príjem z pracovnej činnosti, pričom za uvedené obdobie dlhuje na výživnom svojmu synovi F. I., ktorý nadobudol plnoletosť, sumu 1.106,- Eur.

Za to ju okresný súd odsúdil podľa § 207 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanej podmienienečne odložil a určil jej skúšobnú dobu vo výmere 2,5 roka.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, podala odvolanie obžalovaná. Odvolanie odôvodnila písomne podaním doručeným okresnému súdu dňa 6.7.2015 s tým, že namietala, že nebola dostatočne zistená výška dlžného výživného, ktoré uhradila poštovými poukázkami a bankovým prevodom. Celkovo mala uhradiť sumu 2.772,- Eur, z ktorých uhradila 1.450,- Eur poštovými poukázkami, 350,- Eur bankovým prevodom, čo spolu činí sumu 1.800,- Eur. Dlžné výživné by malo byť teda 972,- Eur, z ktorých uhradila synovi F. do vlastných rúk. Syn túto skutočnosť potvrdil svojou výpoveďou na súde, čo predstavovalo sumu 700,- Eur. Z uvedeného dôvodu podáva odvolanie proti rozsudku a žiadala odvolací súd o zrušenie napadnutého rozsudku a vydanie nového rozhodnutia, v ktorom bude riadne zistená výška dlžného výživného a následne upustené od potrestania, a to vzhľadom na výšku dlžného výživného, ako aj okolnosti, za ktorých jej uvedený dlh na výživnom vznikol. Pripojila súčasne kópie poštových poukážok a kópie potvrdení bankových prevodov.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovanej bol prítomný aj svedok F. I., ktorý pred krajským súdom uviedol, že dlžné výživné mu bolo uhradené, boli mu dané peniaze v hotovosti, a to aj od starej matky a tým považuje výživné za zaplatené. Prehlásil, že k dnešnému dňu, teda ku dňu konania verejného zasadnutia nie je dlh na výživnom zo strany jeho matky žiadny.

Prokurátor navrhol oslobodiť obžalovanú spod obžaloby vzhľadom na to, že F. I. potvrdil, že k úhrade dlžného výživného došlo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné.

Odvolací súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., teda zásady zákonného procesu podľa § 2 ods. 7, práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12, ako aj rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po správnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku svojho rozsudku priebeh skutkového deja, ktorý zodpovedá vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne, pričom z nich možno vyvodiť bezpečne záver, že obžalovaná spáchala skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa. Pre okresný súd bola rozhodujúca skutočnosť či obžalovaná plní alebo neplní vyživovaciu povinnosť tak, ako jej to ukladá rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 4P/45/2010 zo dňa 25.2.2010. Okresný súd v rozsudku kvalifikoval konanie obžalovanej ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pričom aj táto právna kvalifikácia zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve

podľa uvedeného zákonného ustanovenia. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom nepochybil a správne vypočítal výšku zameškaného výživného, pričom tieto správne výpočty preniesol aj do skutkovej vety svojho rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne, presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Okresný súd zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil aj výrok o treste a možno konštatovať, že odôvodnenie rozsudku učinil okresný súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

V rámci odvolacieho konania bolo preukázané, že obžalovaná uhradila dlžné výživné, a to priamo do rúk svojho syna F. I., pričom tento prehlásil, že nie je už žiadny dlh na výživnom. Prehlásenie syna obžalovanej F. I. krajský súd považoval za dostatočné a nemal o tomto prehlásení žiadne pochybnosti.

Podľa § 86 písm. a) Tr. zák. trestnosť činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. zaniká ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaná zaplatila zameškané výživné a dospel k záveru, že tento trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky aj s ohľadom na tú skutočnosť, že dieťa obžalovanej netrpelo žiadnou núdzou ako uviedol sám F. I.. Skutočnosť, že výživné bolo uhradené bolo potvrdené samotnou oprávnenou osobou.

Na základe uvedených skutočností krajský súd následne ustálil, že obžalovaná splnila všetky podmienky účinnej ľútosti podľa § 86 písm. a) Tr. zák., a preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 285 písm. f) Tr. por. obžalovanú spod obžaloby oslobodil, keďže trestnosť činu v zmysle § 86 písm. a) Tr. zák. zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.